

ЕДИНЪ ПОГЛЕДЪ ВРЪХУ БЛЪГАР.
СКАТА ИСТОРИЯ.

У в е ж д а н ъ е .

Българскія народъ, който споредъ едни е единъ отъ сѣвернитѣ, а споредъ други единъ отъ индоевропейскитѣ народи,¹⁾ сѣдѣлъ е у ветхо врѣме между рѣкитѣ Волга и Донъ, което мѣсто се наричаше Голѣма Българія. Мойсей-Хоренъ, единъ арменски историкъ, пише по V вѣкъ, че българскія народъ се е намиралъ по тѣхъ мѣста още прѣдъ Христа, защото още по вторія вѣкъ прѣдъ Христа, единъ дѣлъ отъ българитѣ минжли Кавказскитѣ гори и се заселили у Арменія. Колкото знаемъ отъ Исторіята за найветхото врѣме на този народъ, нему му окото е било сѣкоги на Цариградъ; друго не видимъ у Исторіята за него по това време, освѣнъ, че е нападалъ на гръцкото царство и го е опустушавалъ. Историчитѣ, дѣто сж писали за него, говорѣтъ като за едно наказванье проведено отъ Бога за да накаже народитѣ и царетѣ. Още по 485-та година слѣдъ Христа Българитѣ, съ воевода а си Либертина тръгнѣхъ камъ Дунавѣтъ, нъ Теодорикъ, гръцкіятъ войвода у Тракія, въспрѣ ги и ги накара да се оттеглѣтъ назадъ. По 487 година, прѣви пѣтъ тѣ минѣхъ Дунавѣтъ и фанаха да опустошавѣтъ гръцкото царство; отъ тогази, това имъ бѣше работата съ гръцитѣ, и нищо не ги направяше да си идѣтъ у тѣхъ си, освѣнъ Царограшкото злато.

1) Едни раздѣлѣхъ сичкитѣ народи на свѣтѣтъ на три дѣла, други на петъ, а други пакъ на по-много. Шафарикъ ги раздѣли на четѣръ дѣла : на сѣверни, на индоевропейски, на симитически и на кинезски.